wmptm 1897

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Konferencja metodyczno-dydaktyczna poświęcona nauczaniu geometrii analitycznej

W dniach 18-19 grudnia 1953 r. odbyła się w Lublinie konferencja metodyczna-dydaktyczna poświęcona nauczaniu geometrii analitycznej w szkołach wyższych. Organizatorem był Departament Studiów Uniwersyteckich Ministerstwa Szkół Wyższych. Wzięło w niej udział 25 wykładowców i prowadzących ćwiczenia z geometrii analitycznej, reprezentujących prawie wszystkie ośrodki matematyczne, 4-osobowa delegacja Ministerstwa Szkół Wyższych z dyr. Okumskim na czele oraz kilku gości — profesorów Uniwersytetu im. M. Curie-Skłodowskiej.

Po zagajeniu Konferencji przez Prorektora do spraw dydaktycznych Uniwersytetu im. M. Curie-Skłodowskiej prof. A. Woltera, prof. A. Bielecki wygłosił referat *Uwagi o znaczeniu nauczania matematyki w uniwersytetach* (zob. Życie Szkoły Wyższej 10(1953), str. 41-53). Po referacie profesorowie A. Bielecki i M. Biernacki zapoznali zebranych z tematami mających się odbyć wykładów pokazowych. Następnie prof. M. Biernacki wygłosił wykład z geometrii analitycznej dla I roku matematyki, a prof. A. Bielecki dla I roku fizyki.

Po południu odbyła się wyczerpująca dyskusja, w której wzięło udział 20 osób.

Następnego dnia odbyły się ćwiczenia pokazowe z geometrii analitycznej prowadzone przez mgr U. Hirszfelda na I roku matematyki i przez mgr B. Kwiecińską na I roku fizyki. W dyskusji wzięło udział kilkanaście osób.

Wyniki dyskusji zebrał w końcowym referacie prof. A. Bielecki.

Wielu uczestników konferencji narzekało na złe przygotowanie ze szkoły średniej i program szkoły średniej, z którego usunięto niektóre działy, np. właśnie geometrię analityczną. Dlatego też nie zawsze mały zakres wiadomości u młodzieży wstępującej na uniwersytet jest wynikiem złej pracy szkoły średniej. Z drugiej strony, nie można narzekać i na wąski program szkoły średniej, gdy jednocześnie narzekamy na przeładowanie programów uniwersyteckich.

Omawiano sprawę uniwersyteckich programów nauczania. Każdy program realizujemy tytułem pierwszej próby, bo w następnym roku

pojawia się program inny. Pożądana byłaby mniejsza płynność programu, co pozwoliłoby na zdobycie odpowiednich doświadczeń. W szczególności, jeśli chodzi o matematykę, drobna zmiana programu burzy niekiedy cały plan wykładu. Poza tym wypływają duże trudności dla asystentów związane z częstymi zmianami programu. Oczywiście za duża stabilizacja też nie jest pożądana.